

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8539

гр. София, 12.03.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 12.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **10658** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК.

Делото е образувано по жалба на „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя - С. Ц., срещу Ревизионен акт № Р-22221123005621-091-001/01.07.2024 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, потвърден с Решение №1284/20.09.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С. изцяло, за установени задължения в общ размер от 575 906,36лв. за главници и лихви, произтичащи от допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 05-08.2023г. поради непризнато право на приспадане на данъчен кредит, по фактури от доставчиците "СИМАР 23" и "ДЖЕЙ АР РЕМОТ" ЕООД, като излага доводи за допуснати процесуални нарушения и несъответствие с материалния закон, иска отмяната на ревизионния акт изцяло. Излагат се подробни фактически и правни съображения. Представя документ за дължимата държавна такса.

По молбата за допускане на заключения на вещи лица по съдебно-икономическа и съдебно-техническа експертизи, са разменени книжа и представено становище от ответника, в което са изложени фактически и правни съображения, в това число, кои обстоятелства се считат за установени и не се оспорват - издадените от доставчиците данъчни фактури, отразяването им в отчетните регистри и подадените Справки-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. От ответника се възразява, че се измествал правния спор, доколкото целта била да се докаже, че плащанията са авансови по договор за СМР. Отбелязва, че към жалбата не са представени фактури, издадени от "ДЖЕЙ АР РЕМОТ" ЕООД, единствените данъчни документи са ангажираните при ревизията. Посочва, че при преглед на банковите извлечения на оспорвания от единствената му банкова сметка, не се установявали данни за наредени преводи от жалбоподателя към доставчика "ДЖЕЙ АР РЕМОТ" за периода

01.05.2023г. до 31.08.2023г., като счита за безспорно, че фактурите са издадени преди настъпването на данъчното събитие, като същевременно се и посочва, че последващо настъпване на данъчно събитие, валидира така издадената фактура, изтъква също, че поначало, такива фактури следвало да бъдат анулирани. Счита, че не са представени доказателства за авансови плащания и пред съда, двете дружества са свързани по между си. По фактурите от "Симар 23" ЕООД са изтъкнати идентични обстоятелства - за извършване на процесните авансови плащания една година преди да започне срокът за изпълнение на договореностите, не се ангажирали доказателства и пред съда чий е обектът, на който следвало да се извършат СМР, какви видове СМР следвало да се извършат, позовава се на чл.2 от договора, и липсата на конкретизация на СМР в него, сумите по банковите преводи надвишавали договореното, не било започнало и реалното изпълнение на договора към този момент. Изтъква също, че доставчикът не е могъл да бъде намерен в хода на ревизията на декларирания адрес, доставчикът разполагал с назначени лица по трудови правоотношения на длъжности, принципно подходящи за извършване на СМР, но за същите не са заплащани дължимите осигурителни вноски, което съставлявало индикация за симулация. Също изтъква, че при насрещната проверка "Симар 23" ЕООД е представил фактури, различаващи се от представените от оспорващия, дава пример с фактура № 0..01/03.08.2023г. - данъчна основа 79 166,67 и ДДС 15 833,33лв. общо 95 000 лв. съвпадаща с наредено на 03.08.2023г. плащане, а същата фактура, ангажирана от доставчика е с данъчна основа 95000,00лв., начислен ДДС от 15 833,33 лв. и обща стойност 110 833,33лв., идентични разлики посочва и за фактури № 2/04.08.2023г., № 3/08.08.2023г. Обсъдени са и установените данни за неправомерно начислен ДДС по фактури № 1001/26.07.2023г. и № 00.6/29.08.2023г., ангажирани от жалбоподателя, неправомерно е начислен ДДС в размер на 61 133,33 лв., съответстващи на наредени плащания в размер на 199 000,00лв. и 99 000,00лв. Позовава се на приключила ревизия на доставчика и за м. 07.2023г. и м. 08.2023г., не е обжалван и влязъл в сила, неподадена ГДД по чл.92 ЗКПО, дерегистрацията на доставчика по ЗДДС от 03.11.2023г., като настъпило обстоятелство след издаването на процесните фактури, съставляващо основание за корекцията им по чл.78, ал.4 вр. ал.5 ЗДДС, поради което счита без значение факта, че СИМАР 23 ЕООД продължава да осъществява дейност и, че договорът не е развален.Изтъква и обстоятелството, че дружеството-жалбоподател и този доставчик са с един и същи адрес за кореспонденция, и двете дружества били издирвани многократно. При тези обстоятелства ответникът счита, че в случая са сключени симулативно договори за СМР от оспорващия с двамата доставчици, същите са с невъзможен предмет - презюмира се пълна невъзможност сделките да произведат желаното от страните действие, съвкупната преценка на доказателствата подкрепяла изводите в РА, поставяло се под съмнение действителната воля на страните да е с търговска насоченост и водели до извода за невярно фактуриране.

Що се касае до въпроси 1 и 2 от искането за изслушване на заключения от вещи лица, счита, че плащането е факт от обективната действителност, който подлежи на доказване с писмени доказателства- платежни документи, такива били представени за доставчика "СИМАР 23" ЕООД, но плащанията не съответствали като суми с тези по фактурите за другия доставчик се установявало, че на плащания по представените банкови документи, въпрос 4 бил от правен характер.

Ответникът възразява изцяло по допускането на съдебно-техническа експертиза, тъй като огледа като доказателствен способ не бил предвиден по ДОПК, а въпросът дали и

въпросните обекти са ремонтирани в някакъв момент и от кого, не можело да се докаже с оглед на обекта.

С допълнителна молба адв. И. поддържа исканията си, като счита, че спорното обстоятелство за плащането по процесните фактури следвало да се установи от вещо лице чрез проверка на доказателствата по делото - за въпроси 1-3, а във връзка с въпрос №4 счита за относим - да се установи на каква стойност е всеки един от съставените за приемане на резултатите, от доставките приемо- предавателни документи Касаело се за фактически въпрос, за да се прецени дали протоколите за приемане на сделките съответстват на фактурите, предмет на спора, дали има връзка между тях и дали удостоверяват приемане на резултатите от фактурираните ,услуги. Поддържа и искането за допускане на съдебно-икономическа експертиза, а оглед на място на изследвания обект от вещото лице се допускало по чл.64, ал.2 ДОПК, следвало да бъде допуснато заключението и с оглед твърденията на ответника, че договорите за СМР са с невъзможен предмет и за абсолютна симулация.

Поставените задачи на експертизата за установяване на плащане по процесните фактури след проверка на доказателствата по делото, не касаят специални знания, освен това съдът е задължен да преценява доказателствата по делото.

Обоснован е доводът на ответника, че плащането по процесните данъчни фактури и между търговци, следва да се докаже с първични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството, каквито следва да са налични в счетоводството на дружеството-жалбоподател. Жалбоподателят не се позовавал на такива документи в жалбата си.

1) По отношение на плащанията по фактурите, издадени от доставчика "Симар 23" ЕООД - л. 8 от делото, се позовава на представени доказателства от доставчика за плащането по фактурите, не сочи конкретни данни - за начин на плащане от страна на жалбоподателя - как е осъществено плащането, по коя негова сметка на коя дата, за данни в счетоводството.

2) Не излага съображения за осъществено плащане от жалбоподателя по фактурите от "Джей ар Ремонт ЕООД.

Съдът с оглед отделяне на спорното от безспорното и изясняване на делото от фактическа страна, намира, че следва да бъдат изяснени на първо място всички обстоятелства, свързани с плащането по процесните фактури, предвид претенцията на оспорващия за възникнало данъчно събитие с предмет авансово плащане по договор и чл.25, ал.7 ЗДДС, на която оспорващия се позовава в жалбата. Така съгласно чл.25, ал.7 ЗДДС, когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането), с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка. В тази връзка следва също да се посочи, че жалбоподателят следва да докаже, че той лично е престирали плащане по процесните фактури тъй като има право да приспада ДДС само по доставки, свързани с неговата икономическа дейност - чл.69, ал.1 ЗДДС.

Видно от жалбата, се оспорва посоченото основание за корекция на данъка по чл.78, ал.4 ЗДДС от ревизиращите - чрез извършване на корекция. Претендира се като приложимо основанието по чл.25, ал.7 ЗДДС за възникнало данъчно събитие и за упражняване на правото на приспадане. Следователно, жалбоподателят следва да докаже извършено от него плащане по фактурите.

На основание изложеното, и с оглед задължението на страните да съдействат на съда

да осъществи правомощията си по чл.160, ал.2 ДОПК - да реши делото по същество,
съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА дружеството- жалбоподател, с оглед отделяне на спорното от безспорното между страните и изясняване на правния спор от фактическа страна, да посочи точни данни и доказателствата, които ги подкрепят, за извършените от него плащания по всяка от спорните фактури, издадени от "Джей ар Ремонт ЕООД и "Симар 23" ЕООД, в срок най-късно до следващото съдебно заседание - с писмена молба по делото с препис за другата страна.

УКАЗВА на жалбоподателя, че негова е тежестта да докаже извършени от него плащания по всяка от процесните фактури с предмет "аванс по договор за СМР", във връзка с претенцията му за изпълнение на изискванията по чл.25, ал.7 ДОПК.

Определението не подлежи на обжалване, преписи да се изпратят на страните.

Съдия